

Downloaded via the EU tax law app / web

Sujungtos bylos C-182/03 ir C-217/03

Belgijos Karalystė

ir

Forum 187 ASBL

prieš

Europos Bendrijų Komisijai

„Valstybės pagalba – Esama pagalbos sistema – Belgijoje steigto koordinavimo centro apmokestinimo tvarka – Asociacijos ieškinys – Priimtinumai – Komisijos sprendimas, pagal kurį ši sistema nėra pagalba – Komisijos vertinimo pakeitimas – EB 87 straipsnio 1 dalis – Teisėtai? I?kes?i? apsauga – Bendrasis lygybės principas“

Sprendimo santrauka

1. *Ieškinys dėl panaikinimo – Fiziniai ar juridiniai asmenys – Tiesiogiai ir konkrečiai su jais susiję aktai*

(EB 230 straipsnis)

2. *Ieškinys dėl panaikinimo – Fiziniai ar juridiniai asmenys – Tiesiogiai ir konkrečiai su jais susiję aktai*

(EB 230 straipsnis)

3. *Valstybių teikiama pagalba – Esama pagalba*

(EB 87 ir 88 straipsniai; Tarybos reglamento Nr. 659/1999 pirmo straipsnio b ir v punktai)

4. *Valstybių teikiama pagalba – Komisijos tyrimas*

(EB 87 straipsnis)

5. *Valstybių teikiama pagalba – S?voka*

(EB 87 straipsnio 1 dalis)

6. *Valstybių teikiama pagalba – S?voka*

(EB 87 straipsnio 1 dalis)

7. *Institucijų aktai – Motyvavimas – Pareiga – Apimtis*

(EB 253 straipsnis)

8. *Bendrijos teisė – Principai – Teisėtai? I?kes?i? apsauga – S?lygos*

9. Valstybių teikiama pagalba – Komisijos sprendimas, kuriuo nurodyta nutraukti leidimų nustatytos apmokestinimo tvarkos taikymą

1. Pagal EB 230 straipsnį fizinis ar juridinis asmuo gali pateikti ieškinį dėl kitam asmeniui skirto sprendimo, tik jei šis sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs.

Dėl šios antros sąlygos, aplinkybų, kad ginijama nuostata dėl savo prigimties ir taikymo srities yra bendrojo pobūdžio, nes taikoma suinteresuotam subjekto visumai, nepaneigia to, kad su kai kuriais iš jų ji gali būti konkrečiai susijusi.

Fizinis arba juridinis asmuo gali tvirtinti, kad ginijama nuostata yra su juo konkrečiai susijusi, tik jei ši nuostata daro jam poveikį dėl tam tikrų jo ypatingų savybių arba dėl faktinių aplinkybių, kurios išskiria jį iš kitų asmenų.

Šiuo aspektu jei ginijamas teisės aktas paveikia grupę asmenų, kurie buvo nustatyti arba kuriuos buvo galima nustatyti priimant šį aktą dėl grupės nariams būdingų kriterijų, šis aktas galėtų būti konkrečiai susijęs su šiais asmenimis tiek, kiek jie sudaro apibrėžtą subjekto grupę. Taip yra žmonių, kurių atžvilgiu Komisijos sprendimas valstybės pagalbos srityje draudžia leisti naudotis išimtinėmis nacionalinėmis apmokestinimo priemonėmis iki nacionalinės teisės aktais numatyto termino arba pratęsti naudojimosi šiomis priemonėmis terminu, dėl kurio pratęsimo jos kreipėsi ir turėjo teisę jį, atveju.

(žr. 55, 58–64 punktus)

2. Asociacija, pareigota ginti žmonių kolektyvinius interesus, iš esmės turi teisę pareikšti ieškinį dėl galutinio Komisijos sprendimo valstybės pagalbos srityje panaikinimo, tik jei jos žmonių arba kai kurios iš jų pačių turi teisę pareikšti individualų ieškinį arba jei ji gali parodyti, kad pati yra suinteresuota.

(žr. 56 punktą)

3. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias (EB 88) straipsnio taikymo taisykles, kuris kodifikuoja EB 88 straipsnyje numatytą Komisijos galiojimą vykdyti, neapibrėžia „bendrosios rinkos vystymosi“ sąvokos, esančios 1 straipsnio b punkto v papunktyje, kuris nurodo, kad priemonė, kuri jos patvirtinimo metu nebuvo pagalba, turi būti laikoma esama pagalba, jei „tokia ji tapo vėliau dėl bendrosios rinkos vystymosi“. Ši sąvoka, kuri galima suprasti kaip su nagrinėjama priemone susijusio sektoriaus ekonominių ir teisinių sąlygų pasikeitimą, netaikoma tuomet, kai Komisija pakeičia savo vertinimą, vien tik siekdama griežčiau taikyti Sutarties taisykles valstybės pagalbos srityje.

Vis dėlto pažymėtina, kad reglamentas yra antrinės teisės aktas, priimtas EB 87 ir 88 straipsniams taikyti, kuris negali susiaurinti šių straipsnių taikymo srities, nes šie straipsniai tiesiogiai Komisijai suteikia galiojimus. Iš tiesų, EB 88 straipsnio 1 dalis patiki Komisijai nuolat kontroliuoti valstybės esamas pagalbos sistemas ir pasiūlyti valstybės narėms atitinkamas priemones, kurių reikia bendrajai rinkai palaipsniui plėtoti arba jai veikti. Šio straipsnio 2 dalis leidžia Komisijai, jei reikia, pareikalauti, kad atitinkama valstybė narė per nustatytą terminą pagalbą panaikintų ar pakeistų.

Todėl nusprendama atlikti naujų valstybėje narėje tam tikroms žmonių taikytos apmokestinimo tvarkos, ankstesniais sprendimais nelaikytos valstybės pagalba, kuri Tarybos darbo grupė pripažino žalingą bendrajai rinkai, tyrimą ir šiai tvarkai taikydama esamos pagalbos kontrolės procedūrą, leidusį padaryti išvadą, kad nuo šiol ši tvarka yra su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba, Komisija atliko EB 88 straipsniu jai patiktą vaidmenį. Todėl šio sprendimo

teisinis pagrindas yra EB 87 ir 88 straipsniai.

Teisėtumo principo buvo laikomasi ir šis sprendimas yra aiškus aktas, kurio taikymą subjektai galėjo numatyti. Todėl šis sprendimas nepažeidžia teisinio saugumo principo.

(žr. 70–76 punktus)

4. Pagalbos programos atveju Komisija gali apsiriboti nagrinėjamos programos charakteristikų tyrimu, kad įvertintų, ar programa užtikrina didelę pagalbos gavėjų pranašumą, lyginant su jų konkurentais. Ji neprivalo iširti kiekvieno atskiro atvejo, kuriam taikoma sistema.

(žr. 82 punktą)

5. Pagalbos sūvoka gali apimti ne tik pozityvius išmokas, kaip antai subsidijos, paskolos arba ūmonių akcijų ūgijimas, bet ir priemones, ūvairiais būdais sumažinančias paprastai iš ūmonų biudžeto apmokamas išlaidas, kurios, nors ir nėra subsidijos tiesiogine šio žodžio prasme, yra panašaus pobūdžio ir turi tokį pat poveikį.

Priemonė, kuria viešosios valdžios institucijos tam tikras ūmones atleidžia nuo mokesčių, yra valstybės pagalba, net jei ši priemonė nėra valstybės išteklių perdavimas, tačiau dėl jos šios ūmonės atsiduria palankesnėje padėtyje nei kiti apmokestinamieji asmenys.

(žr. 86–87 punktus)

6. EB 87 straipsnio 1 dalis reikalauja nustatyti, ar nagrinėjamoje teisės sistemoje valstybės priemonė palaiko „tam tikras ūmones arba tam tikrą gamybą“, lyginant su kitomis, kurios, atsižvelgiant ū šia tvarka siekiamą tikslą, yra panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje. Teigiamo atsakymo atveju ši priemonė atitiktų šioje nuostatoje numatytą valstybės pagalbos sūvokos esminę atrankos sūlygą.

(žr. 119 punktą)

7. Nors EB 253 straipsnyje numatytas reikalavimas motyvuoti Bendrijos teisės aktą privalo būti pritaikytas atsižvelgiant ū tokio teisės akto pobūdį, aiškiai ir nedviprasmiškai turi būti nurodyti aktą priėmusios institucijos motyvai, kad suinteresuoti asmenys žinotų tokio sprendimo priėmimo priežastis, o kompetentingi teismai galėtų vykdyti teisminę kontrolę, Komisija sprendime, kuriuo pripažįsta pagalbos sistemą nesuderinamą su bendrąja rinka, neprivalo nurodyti priežasčių, dėl kurių ji kitaip įvertino tą pačią pagalbos sistemą savo ankstesniuose sprendimuose. Iš tiesų valstybės pagalbos sūvoka turi būti taikoma objektyviai situacijai, kuri turi būti vertinama Komisijos sprendimo priėmimo dieną.

(žr. 137 punktą)

8. Teisė remtis teisėtą ūkesių apsaugos principu taikoma kiekvienam asmeniui, esančiam padėtyje, kuri leidžia manyti, jog Bendrijos institucija sukūrė jam pagrįstą vilą. Tačiau niekas negali remtis šio principo pažeidimu, jei administracija nesuteiktų tikslių garantijų. Jei atidus ir pakankamai informuotas ūkio subjektas galėjo numatyti, jog Bendrijos priemonės priėmimas gali paveikti jo interesus, jis negali remtis šiuo principu priėmus tų priemonę.

Be to, net jei Bendrija pirmiausia sukūrė situaciją, kuri gali sukelti teisėtą ūkesių, viršesnis viešasis interesas gali neleisti imtis pereinamojo pobūdžio priemonių, taikytinų situacijoms, susiklosčiusioms prieš priimant naujas taisykles, tačiau vis dar galinčioms keistis. Vis dėlto, nesant tokio pobūdžio intereso, pereinamojo pobūdžio priemonių, skirtų apsaugoti ūkesių, kad bus paliktos galioti Bendrijos teisės normos, kurių teisėtai galėjo turėti ūkio subjektai, nenumatymą

galima nagrinėti kaip viršesnis teisės normos pažeidimas.

(žr. 147–149 punktus)

9. Komisijos sprendimas, kuriuo, pakeičiant ankstesnį vertinimą, uždraudžiama taikyti specialią apmokestinimo tvarką, motyvuojant, jog ji yra su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba, nenumačius pereinamojo pobūdžio priemonių šio subjektams, kurie nesunkiai atnaujinamas leidimas naudotis šia tvarka nustojo galioti pranešimo apie šį sprendimą dieną ar netrukus po pranešimo apie jį, ir visai neprieštaraujama, kad galiojantys leidimai toliau galiotų daug metų, vienu kartu pažeidžia teisėtą lėkės apsaugos principą ir lygybės principą, nes minėti šio subjektai, kurie dėl trumpo termino negali prisitaikyti prie nagrinėjamos tvarkos pasikeitimo, bet kuriuo atveju turėjo teisę tikėtis, kad Komisija savo ankstesnį vertinimą pakeičiančiu sprendimu suteiks jiems laiko, būtino veiksmingai atsižvelgti į šį vertinimo pakeitimą, ir joks viršesnis viešasis interesas nedraudžia suteikti jiems būtino laiko.

(žr. 155–167, 172–174 punktus)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija)

SPRENDIMAS

2006 m. birželio 22 d. (*)

„Valstybės pagalba – Esama pagalbos sistema – Belgijoje steigto koordinavimo centro apmokestinimo tvarka – Asociacijos ieškinys – Priimtinumas – Komisijos sprendimas, pagal kurį ši sistema nėra pagalba – Komisijos vertinimo pakeitimas – EB 87 straipsnio 1 dalis – Teisėtą lėkės apsauga – Bendrasis lygybės principas“

Sujungtose bylose C-182/03 ir C-217/03,

dėl 2003 m. balandžio 25 d. ir 28 d. pareiktų ieškinių dėl panaikinimo pagal EB 230 straipsnį,

Belgijos Karalystė, atstovaujama A. Snoecx, vėliau E. Dominkovits, padedamą advokatą B. van de Walle de Ghelcke, J. Wouters ir P. Kelley,

ieškovų byloje C-182/03,

Forum 187 ASBL, steigta Briuselyje (Belgija), atstovaujama *barristers* A. Sutton ir J. Killick,

ieškovų byloje C-217/03,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujama G. Rozet, R. Lyal ir V. Di Bucci, nurodžiusi adresą dokumentams teikti Liuksemburge,

atsakovų,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai J. Makarczyk, R. Schintgen, P. Krištas (pranešėjas) ir J. Klučka,

generalinis advokatas P. Léger,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2005 m. rugsėjo 14 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2006 m. vasario 9 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimas

1. Ieškiniu Belgijos Karalystė prašo panaikinti 2003 m. vasario 17 d. Komisijos sprendimą 2003/757/EB dėl Belgijos įgyvendintos pagalbos sistemos Belgijoje steigtiems koordinavimo centrams (OL L 282, p. 25, toliau – ginijamas sprendimas) tiek, kiek juo neleidžiama, net ir laikinai, toliau taikyti koordinavimo centro statuso koordinavimo centrams, kurie šia tvarka naudojami 2000 m. gruodžio 31 dieną.

2. *Forum 187 ASBL* (toliau – *Forum 187*) prašo panaikinti ginijamą sprendimą.

Teisinis pagrindas

Esamos pagalbos sistemos kontrolė pagal Bendrijos teisę

3. EB 88 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies pirmoji pastraipa numato:

„1. Komisija kartu su valstybomis narėmis nuolat kontroliuoja visas tose valstybėse esamas pagalbos sistemas. Valstyboms narėms ji siūlo atitinkamas priemones, reikalingas bendrajai rinkai palaipsniui plėtoti arba jai veikti.

2. Jei, paprašiusi suinteresuotas šalis pateikti savo pastabas, Komisija nustato, jog tam tikra valstybės ar iš jos ištekliai teikiama pagalba yra pagal 87 straipsnį nesuderinama su bendrąja rinka arba kad tokia pagalba netinkamai naudojama, ji priima sprendimą, reikalaujantį, kad atitinkama valstybė narė per Komisijos nustatytą laiką tokia pagalbą panaikintų ar pakeistų.“

4. Pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB (88) straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1, toliau – reglamentas) 17 straipsnio 2 dalį:

„Jeigu, Komisijos nuomone, atitinkama pagalbos sistema neatitinka arba daugiau nebeatitinka bendrosios rinkos, savo išankstinę nuomonę ji praneša suinteresuotajai valstybei narei ir suteikia jai galimybę per vieną mėnesį pateikti savo pastabas. Dėl pateisinamų priežasčių Komisija šį laikotarpį gali pratęsti.“

Belgijos koordinavimo centrų apmokestinimo tvarka

5 Belgijos koordinavimo centrų apmokestinimo tvarka, kuri yra prastai taikomos tvarkos išimtis, reglamentuoja kelis kartus papildytas ir iš dalies pakeistas 1982 m. gruodžio 30 d. Karaliaus nutarimas Nr. 187 dėl koordinavimo centrų steigimo (1983 m. sausio 13 d. *Moniteur belge*).

6 Centrai šiai tvarkai taikoma, tik jei jie iš anksto individualiai gauna Karaliaus nutarimu suteiktą leidimą. Kad gautų tokį leidimą, centrai turi priklausyti tarptautinei grupei, kurios kapitalas ir atsargos yra ne mažesnės kaip vienas milijardas BEF, o metinė grupės apyvarta ne mažesnė kaip 10 milijardų BEF. Leidžiama tik tam tikra parengiamoji, pagalbinė ir centralizavimo veikla, o finansų sektorius šiai tvarkai netaikoma. Baigiantis pirmiems dvejimėms veiklos metams centrai turi dirbinti Belgijoje ne mažiau kaip 10 visų darbo dienų dirbančių darbuotojų arba juos atitinkantį kitų darbuotojų skaičių.

7 Centrai suteiktas leidimas galioja dešimt metų ir gali būti pratęstas tokiam pat laikotarpiui.

8 Turintiems leidimą koordinavimo centrams taikoma apmokestinimo tvarka nuo bendrosios apmokestinimo tvarkos skiriasi keliais aspektais.

9 Pirmiausia, visos centro apmokestinamosios pajamos nustatomos taikant vadinamąjį *cost plus* (papildomų išlaidų) metodą. Jis reiškia, kad mokamas procentas nuo veiklos išlaidų ir sąnaudų sumos iš jų atimtus personalo išlaidas, finansavimo išlaidas ir bendrovių mokesčius.

10 Antra, centrai atleidžiami nuo nekilnojamojo turto mokesčio už pastatus, kuriuos jie naudoja savo veiklai.

11 Trečia, nereikia mokėti 0,5% registracijos mokesčio nuo naušo centro kapitalo ir jo statinio kapitalo didinimo.

12 Ketvirta, išskyrus tam tikras išimtis, nuo mokesčio prie pajamų šaltinio atleidžiami centrai paskirstomi dividendai, palūkanos ir mokėjimai už naudojamąsias suteiktomis paslaugomis bei pajamos, kurias centrai gauna už piniginius indėlius.

13 Penkta, centrai kasmet už kiekvieną visų darbo dienų dirbantį darbuotoją moka 400 000 BEF dydžio mokesčius, tačiau šis mokesčius vienam centrui negali viršyti 4 000 000 BEF.

Europos Sąjungos Tarybos dokumentai žalingos mokesčių konkurencijos srityje

14 Bendrai apsvačiusi žalingą mokesčių konkurenciją, 1997 m. gruodžio 1 d. Taryba patvirtino Elgesio kodeksą verslo apmokestinimo klausimais (OL C 2, 1998, p. 2). Šiomis aplinkybėmis valstybės narės siūpareigojo palaipsniui panaikinti savo tam tikras žalingomis pripažintas mokesčių priemones, o Komisija pareiškė ketinanti išnagrinėti arba persvarstyti valstybėse galiojančias apmokestinimo tvarkas, atsižvelgdama į valstybės pagalbos taisykles.

15 Belgijos teisės normos, susijusios su koordinavimo centrų apmokestinimo tvarka, buvo tarp nacionalinių mokesčių priemonių, susijusių su šiomis įvairiomis iniciatyvomis.

Faktinės aplinkybės iki priimančio ginčijamą sprendimą

16 Komisija išnagrino koordinavimo centrų apmokestinimo tvarką jos nustatymo metu. Pirmiausia savo sprendimuose, apie kuriuos pranešė 1984 m. gegužės 16 d. ir 1987 m. kovo 9 d. laiškais (toliau – 1984 m. ir 1987 m. sprendimai), Komisija iš esmės nusprendė, kad tokia tvarka, pagrįsta visų koordinavimo centrų pajamų nustatymu, neturi pagalbos požymių.

17 Šis vertinimas patvirtino 1990 m. rugsėjo 24 d. Komisijai atstovavusio už konkurencijų atsakingo Komisijos nario Leon Brittan atsakymas Europos Parlamento nario Gijs de Vries pateiktą klausimų raštą Nr. 1735/90 (OL C 63, 1991, p. 37).

18 Priėmusi 1998 m. lapkričio 11 d. pranešimų dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu žmonių apmokestinimu susijusioms priemonėms (OL C 384, p. 3), Komisija pradėjo bendrą valstybių narių mokymų teisės aktų tyrimą valstybės pagalbos taisyklių aspektu.

19 Šiomis aplinkybėmis 1999 m. vasario mėn. Komisija paprašė Belgijos valdžios institucijų tam tikros informacijos pirmiausia apie koordinavimo centrų taikomą tvarką. Belgijos valdžios institucijos atsakė 1999 m. kovo mėnesį.

20 2000 m. liepos mėn. Komisijos tarnybos informavo šias valdžios institucijas, kad ši tvarka, atrodo, yra valstybės pagalba. Siekdamas pradėti bendradarbiavimo procedūrą pagal Reglamento 17 straipsnio 2 dalį Komisijos tarnybos paprašė Belgijos valdžios institucijų per vieną mėnesį pateikti savo pastabas.

21 Per 2000 m. lapkričio 26 ir 27 d. sesijų ECOFIN Taryba priminė, kad pagal jos 1997 m. gruodžio 1 d. rezoliuciją visos žalingos priemonės, susijusios su tiesioginiu žmonių apmokestinimu, turi būti panaikintos iki 2003 m. sausio 1 dienos. Ji priėmė Europos Sąjungai pirmininkavusios valstybės narės pasiūlymą, numatantį kad žmonių, kurios 2000 m. gruodžio 31 d. naudojasi žalinga apmokestinimo tvarka, atžvilgiu ši tvarka nustotų galioti ne vėliau kaip 2005 m. gruodžio 31 d., nesvarbu, ar buvo numatyta ją taikyti joms terminuotai, ar ne. Ji taip pat numatė, kad, vertinusi kiekvieną atvejį ir siekdama atsižvelgti į specifines aplinkybes, gavusi „elgesio kodekso“ grupės išvadą ji gali nuspręsti pratęsti tam tikrą žalingą apmokestinimo tvarką galiojimui po 2005 m. gruodžio 31 dienos.

22 2001 d. liepos 11 d. Komisija, remdamasi EB 88 straipsnio 1 dalimi, priėmė keturis reikalingą priemonių pasiūlymus koordinavimo centrų taikomos tvarkos atžvilgiu. Ji pasiūlė Belgijos valdžios institucijoms priimti kelis šios tvarkos pakeitimus, kartu numatydama, kad pereinamuoju laikotarpiu, kol šios priemonės bus priimtose, turintys leidimų centrai gali toliau naudotis ankstesne tvarka iki 2005 m. gruodžio 31 dienos.

23 Belgijos valdžios institucijoms nepriėmus Komisijos pasiūlytą reikalingą priemonių, Komisija sprendimu, apie kurį pranešė 2002 m. vasario 27 d. laišku (OL C 147, p. 2), pradėjo formalų tyrimo procesą pagal reglamento 19 straipsnio 2 dalį. Komisija paprašė Belgijos Karalystės pateikti savo pastabas ir visą informaciją, kuri gali būti naudinga vertinant nagrinjamą priemonę. Ji taip pat paprašė šios valstybės narės ir suinteresuotųjų trečiųjų asmenų pateikti pastabas ir visus duomenis, kurių gali prireikti nustatant, ar asmenys, kuriems taikyta nagrinjama tvarka, turėjo teisėtą lūkesčių, dėl kurių reikia numatyti pereinamojo pobūdžio priemones.

24 Mėnesiu pratęsus pirminį terminą, Belgijos valdžios institucijos 2002 m. balandžio 12 d. laišku pateikė savo pastabas Komisijai.

25 2002 m. gegužės 16 d. laišku ministro valdžios institucijos pranešė apie pirminį statymo, skirto iš dalies pakeisti Karaliaus nutarimą Nr. 187, projektą. Komisija registravo šį pirminį projektą kaip naują pagalbą N351/2002.

26 Įvykus keliems susitikimams, 2002 m. liepos mėn. Komisija paprašė Belgijos Karalystės papildomos informacijos apie esamą tvarką ir projektą, apie kurį pastaroji buvo pranešusi. Šis prašymas Belgijos valdžios institucijos atsakė 2002 m. rugpjūčio 30 d. laišku. Suinteresuotieji tretieji asmenys taip pat dalyvavo nagrinėjamos priemonės formalaus tyrimo procese.

27 2003 m. sausio 21 d. ECOFIN Taryba pritarė tam tikrą žalingą apmokestinimo tvarką galiojimo pratimui po 2005 metų. Ji numatė, kad centrai, kuriems Belgijos koordinavimo centras apmokestinimo tvarka taikyta 2000 m. gruodžio 31 d., galės ir toliau ja naudotis iki 2010 m. gruodžio 31 dienos.

Ginijamas sprendimas

28 2003 m. vasario 17 d. Komisija priėmė ginijamą sprendimą, apie kurį tą pačią dieną pranešė Belgijos Karalystei. Nustačiusi, kad šio sprendimo rezoliucinės dalies 2 straipsnio formuluotė gali atrodyti prieštaraujanti šio sprendimo motyvuojamosios dalies 122 ir 123 punktuose padarytomis išvadoms, 2003 m. balandžio 23 d. Komisija nusprendė pakeisti 2 straipsnį, priimdama sprendimą dėl klaidų ištaisymo. 2003 m. balandžio 25 d. apie šį ištaisymą pranešta ministrai valstybei narei.

29 Ginijamame sprendime Komisija pirmiausia nurodė priežastis, dėl kurių pripažino koordinavimo centrams taikomą tvarką esama pagalba, ir jos įvykdytos procedūros teisinį pagrindą. Šiame sprendime nurodyta, kad reglamento 1 straipsnio b dalis šiuo atveju galėtų būti teisinis pagrindas ir, jei to nepakanka, kad EB 87 ir 88 straipsniai tikrai būtų Komisijos veiksmų teisinis pagrindas.

30 Be to, Komisija ginijamame sprendime nurodė, kad jei būtų manoma, jog ji atšauktų arba iš dalies pakeiktų 1984 m. ir 1987 m. sprendimus, ginijamas sprendimas atitiktų sąlygas, keliamas Komisijai, kad ši galėtų panaikinti arba iš dalies pakeisti bet kokį palankų neteisėtą aktą.

31 Kitoje ginijamo sprendimo dalyje Komisija pateikė priežastis, dėl kurių ji mano, kad įvairios priemonės, sudarančios koordinavimo centrų apmokestinimo tvarką, atitiko EB 87 straipsnio 1 dalyje numatytas sąlygas ir kad joms negalėtų būti taikoma jokia to paties straipsnio 2 ir 3 dalyse numatyta išimtis.

32 Dėl teisėtų lūkesčių, kuriais rėmėsi koordinavimo centrai, ginijamo sprendimo motyvuojamojoje dalyje nurodyta:

„117) Komisija pripažįsta, kad pagalbą gaunantys asmenys turi teisėtų lūkesčių. Šie teisėti lūkesčiai pateisina tai, kad Komisija suteikė 2000 m. gruodžio 31 d. turėjusiems leidimų centrams teisę naudotis šia tvarka, kol baigsis priimant šį sprendimą galiojusių leidimų terminas, bet ne ilgiau kaip iki 2010 m. gruodžio 31 d. imtinai. Šis nuostatai pagrindžia toliau išdėstyti motyvai.

118) <...> pritarimuose (suteiktuose mokesčių administratoriaus) pateikiamos tik faktinės aplinkybės ir visiškai neaprašyta tvarka, kurią ketinta taikyti. Todėl jie negali teikti teisinės garantijos, kad leidimo suteikimo dieną nustatyta tvarka nepakeista bus taikoma ateinančius dešimt metų. <...>

119) <...> Nors leidimas negarantuoja nei tvarkos tęstinumo, nei jos palankaus pobūdžio, Komisija pripažįsta, kad centrai steigti, investuoti ir įsipareigojimai prisiimti pagrįstai ir teisėtai

tikintis tam tikro ekonomini? s?lyg?, ?skaitant ir apmokestinimo tvark?, t?stinumo. D?l šios priežasties Komisija nusprend? numatyti pereinam?j? laikotarp?, per kur? laipsniškai bus panaikinta dabartiniams pagalbos gav?jams taikoma *cost plus* tvarka.

120) Kadangi leidimai, net ir j? galiojimo laikotarpiu, nesuteikia jokios teis?s nei ? tvarkos t?stinum?, nei ? jos nuostat? palank? pob?d? Komisija mano, kad jie joki? atveju negali suteikti teis?s ? tvarkos taikymo prat?simo? pasibaigus leidimo galiojimo terminui. Aiškiai nustatytas dešimties met? leidimo galiojimo terminas neleidžia teis?tai tik?tis automatiško leidimo prat?simo, kuris teoriškai prilygt? neterminuotam leidimui.“ (Neoficialus vertimas)

33 Pagal gin?ijamo sprendimo motyvuojamosios dalies 121–123 punktuose pateiktas išvadas:

„121) Komisija konstatuoja, kad koordinavimo centrams Belgijoje taikoma apmokestinimo tvarka yra nesuderinama su bendr?ja rinka ir kad reikia imtis priemoni? ?vairi? jos dali? nesuderinamumui pašalinti jas panaikinant arba iš dalies pakei?iant. Nuo pranešimo apie š? sprendim? datos negalima nei šios tvarkos arba jos dali? taikyti naujiems pagalbos gav?jams, nei prat?sti jos taikymo, prat?siant galiojan?ius leidimus. Komisija nusprendžia, kad 2001 m. leidim? gavusiems centrams tvarka netaikoma nuo 2002 m. gruodžio 31 dienos.

122) D?l centr?, kuriems tvarka taikoma dabar, Komisija pripaž?sta, kad 1984 m. sprendimas, patvirtinantis Karaliaus nutarim? Nr. 187, ir už konkurencij? atsakingo Komisijos nario atsakymas ? Parlamento nario klausim? l?m? j? teis?tus l?kes?ius, kad ši tvarka nepažeidžia Sutarties taisykli?, susijusi? su valstyb?s pagalba.

123) Be to, didel?s investicijos, kurios gal?jo b?ti padarytos šiuo pagrindu, ir b?tinyb? apsaugoti asmen?, kuriems taikoma ši tvarka, teis?tus l?kes?ius bei teisin? saugum? pateisina pagr?sto termino, per kur? b?t? panaikintas tvarkos poveikis leidim? turintiems centrams, nustatym?. Komisija mano, kad šis pagr?stas terminas baigiasi 2010 m. gruodžio 31 dien?. Centrai, kuri? leidim? galiojimas baigiasi anks?iau nei ši? dien?, negali naudotis šia tvarka po j? leidim? galiojimo termino pasibaigimo dienos. Pasibaigus leidimo galiojimo terminui ir bet kuriuo atveju po 2010 m. gruodžio 31 d. numatyt? mokes?i? lengvat? suteikimas ar išlaikymas yra neteis?tas.“ (Neoficialus vertimas)

34 Gin?ijamo sprendimo rezoliucin?s dalies pirmi du straipsniai nurodo:

„1 straipsnis

Šiuo metu Belgijoje galiojanti apmokestinimo tvarka, taikoma koordinavimo centrams, gavusiems leidimus pagal Karaliaus nutarim? Nr. 187, yra su bendr?ja rinka nesuderinama valstyb?s pagalbos sistema.

2 straipsnis

Belgija privalo panaikinti 1 straipsnyje nurodyt? pagalb? arba j? iš dalies pakeisti, kad ji tapt? suderinama su bendr?ja rinka.

Nuo pranešimo apie š? sprendim? dienos negalima leisti pasinaudoti šia tvarka ar jos dalimis naujiems pagalbos gav?jams, nei prat?sti naudojimosi ja, prat?siant galiojan?ius leidimus.

Iki 2000 m. gruodžio 31 d. leidimų gavusiems centrams galima taikyti šią tvarką, kol baigsis pranešimo apie šį sprendimą metu galiojusio individualaus leidimo terminas, bet ne ilgiau kaip iki 2010 m. gruodžio 31 dienos. Pagal antrąją pastraipą, jei leidimas pratęsiamas iki šios datos, pagalbos pagal šiame sprendime nagrinjamą sistemą nebegalima teikti net ir laikinai.“
(Neoficialus vertimas)

Faktinės aplinkybės priėmęs ginčijamą sprendimą

35 Karaliaus nutarimo Nr. 187 daliniai pakeitimai, apie kuriuos Belgijos valdžios institucijos pranešė Komisijai 2002 m. gegužės 16 d., buvo priimti Belgijos parlamente 2002 m. gruodžio 24 d. ir paskelbti *Moniteur belge* 2002 m. gruodžio 31 dienai.

36 2003 m. balandžio 23 d. Komisija patvirtino šią naują tvarką tiek, kiek ji numatė išankstinio leidimo suteikimo centrams dešimčiai metų principą ir apmokestinamosios bazės, apskaičiuotos traukiant visas veiklos sąnaudas ir taikant atitinkamo dydžio maržą, nustatymą. Tačiau nauja tvarka numatė ir šią centrų atleidimą nuo mokesčių prie pajamų šaltinio ir nuo kapitalo padidinimo mokesčių bei centrams suteiktą „išimtinių ir neatlygintinų“ lengvatų neapmokestinimą, todėl Komisija pradėjo formalų tyrimo procesą dėl šios trijų priemonių.

37 2004 m. rugsėjo 8 d. Sprendimu 2005/378/EB dėl pagalbos, kurią Belgija ketina suteikti koordinavimo centrams (OL L 125, 2005, p. 10), Komisija nusprendė, kad atsižvelgiant į Belgijos Karalystės sąsipareigojimus panaikinti nagrinjamą atleidimą nuo mokesčių ir vietoj jo taikyti visoms jos teritorijoje steigtoms monoms vienodą atleidimą nuo mokesčių arba jų sumažinimą tvarką bei apmokestinti visas koordinavimo centrams taikytas „išimtinės ir neatlygintinas“ lengvatas, naują koordinavimo centrų apmokestinimo tvarką sudarančių priemonių sąrašą pagal EB 87 straipsnio 1 dalį.

38 Per 2005 m. rugsėjo 14 d. posūdį Belgijos Karalystės atstovas patvirtino 2005 m. vasario 28 d. laišku Komisijai pateiktą informaciją, kad ši nauja tvarka buvo nebetaikoma.

39 Be to, 2003 m. kovo 20 d. laišku Belgijos finansų ministras informavo Komisiją pagal EB 88 straipsnio 3 dalį apie savo ketinimą iki 2005 m. gruodžio 31 d. suteikti tam tikrą mokesčių lengvatų monoms, kurioms 2000 m. gruodžio 31 d. buvo taikoma koordinavimo centrams skirta tvarka ir kurią leidimų galiojimo terminas baigėsi tarp 2003 m. vasario 17 d. ir 2005 m. gruodžio 31 dienos.

40 Belgijos Karalystė taip pat tos pačios dienos laišku paprašė Tarybos pripažinti tokias priemones esant suderinamas su bendrąja rinka pagal EB 88 straipsnio 2 dalies trečiąją pastraipą.

41 2003 m. balandžio 25 d. laišku Komisijos pirmininkas konstatavo, kad ginčijamą sprendimą buvo galima reikalauti vykdyti, ir nusprendė, kad minėto 2003 m. kovo 20 d. laiško nebuvo galima laikyti pranešimu apie naują pagalbą pagal EB 88 straipsnio 3 dalį.

42 2003 m. gegužės 26 d. laišku Belgijos Karalystė vėl pranešė Komisijai, kad ji ketina gyvendinti savo 2003 m. kovo 20 d. laiške nurodytas priemones.

43 2003 m. birželio 3 d. susitikime ECOFIN Taryba iš esmės patvirtino šį prašymą ir pareigojo Nuolatinį atstovų komitetą imtis visų reikalingų priemonių, kad Taryba galėtų priimti planuotą sprendimą kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip 2003 m. birželio mėnesį.

44 2003 m. liepos 16 d. Tarybos sprendimu 2003/531/EB dėl Belgijos vyriausybės pagalbos suteikimo tam tikriems Belgijoje steigtiems koordinavimo centrams (OL L 184, p. 17), priimtu remiantis EB 88 straipsnio 2 dalimi, „pagalba, kurią Belgija ketina suteikti iki 2005 m. gruodžio 31

d. ?mon?ms, 2000 m. gruodžio 31 d. tur?jusioms leidim? veikti kaip koordinavimo centrai pagal 1982 m. gruodžio 30 d. Karaliaus nutarim? Nr. 187, nustojant? galioti tarp 2003 m. vasario 17 d. ir 2005 m. gruodžio 31 d.“ pripažinta suderinama su bendr?ja rinka. D?l šio sprendimo iškelta byla C?399/03.

45 2003 m. liepos 17 d. laišku Komisija, atsakydama ? min?t? 2003 m. geguž?s 26 d. pranešim?, patvirtino 2003 m. balandžio 25 d. laiške išreikšt? pozicij?.

46 2003 m. birželio 26 d. nutartimi *Belgija ir Forum 187 prieš Komisij?*, (C?182/03 R ir C?217/03 R, Rink. p. I?6887) Teisingumo Teismo pirmininkas nusprend? sustabdyti gin?ijamo sprendimo vykdym? tiek, kiek juo draudžiama Belgijos Karalystei prat?sti pranešimo apie min?t? sprendim? metu galiojusius koordinavimo centr? leidimus.

Šali? reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

47 Byloje C?182/03 Belgijos Karalyst? Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti gin?ijamo sprendimo 2 straipsnio antr?j? ir tre?i?j? pastraipas, kuriose nurodyta, kad „nuo pranešimo apie (min?t?) sprendim? dienos nebegalima prat?sti naudojimosi (šia tvarka ar jos dalimis), prat?siant galiojan?ius leidimus“ ir kad „pagal antr?j? pastraip?, jei leidimas prat?siamas iki (2010 m. gruodžio 31 d.) pagalbos pagal šiame sprendime nagrin?jam? sistem? nebegalima teikti net ir laikinai.“;

– priteisti iš Komisijos bylin?jimosi išlaidas, ?skaitant ir patirtas proced?ros d?l laikin?j? apsaugos priemoni? taikymo metu.

48 Byloje C?217/03 *Forum 187* Teisingumo Teismo praš?:

– pirmiausia panaikinti gin?ijam? sprendim?, o nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti j? tiek, kiek jame nenumatytos tinkamos pereinamojo pob?džio priemon?s;

– priteisti iš Komisijos bylin?jimosi išlaidas byloje C?217/03 ir byloje, kurioje priimta 2003 m. birželio 2 d. Pirmosios instancijos teismo nutartis *Forum 187 prieš Komisij?*, (T?276/02, Rink. p. II?2075).

49 Komisija kiekvienoje ši? byl? Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti ieškin?;

– priteisti iš ieškovi? bylin?jimosi išlaidas, ?skaitant ir patirtas proced?ros d?l laikin?j? apsaugos priemoni? taikymo metu.

50 Atskiru 2003 m. birželio 16 d. užregistruotu dokumentu Komisija pareišk? prieštaravim? d?l *Forum 187* ieškinio priimtimumo.

51 2004 m. kovo 30 d. sprendimu Teisingumo Teismas nusprend? prijungti prieštaravimo d?l priimtimumo nagrin?jim? prie nagrin?jimo iš esm?s ir t?sti proces?.

52 2005 m. balandžio 28 d. antrosios kolegijos pirmininko nutartimi bylos C?182/03 ir C?217/03 buvo sujungtos, kad b?t? bendrai vykdoma žodin? proceso dalis ir priimtas galutinis sprendimas.

D?l priimtimumo

53 Komisija tvirtina, kad *Forum 187* neturi teisės skysti ne jai skirto ginijamo sprendimo, nes šis sprendimas nėra tiesiogiai ir konkrečiai su ja susijęs.

54 *Forum 187*, pirma, ginija šį prieštaravimą dėl priimtumo, tvirtindama, kad sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su trisdešimčia centru, kurių leidimai pratęsti 2001 m. ir 2002 m. ir kurie galės naudotis ginijama apmokestinimo tvarka iki 2010 m. gruodžio 31 d., ir aštuoniais centrais, kurių prašymai pratęsti leidimus ginijamo sprendimo priėmimo dieną buvo nagrinjami. Antra, ji mano, kad ginijamas sprendimas su ja susijęs kaip su Belgijos valdžios institucijų pripažinta koordinavimo centrų atstovaujama institucija, turinčia kone oficialų statusą, leidus jai atlikti svarbų vaidmenį Komisijos administracijoje proceduroje, o taip pat dėl to, kad minėtas sprendimas daro poveikį jos egzistavimo pagrindui.

55 Pagal EB 230 straipsnį fizinis ar juridinis asmuo gali pateikti ieškinį dėl kitam asmeniui skirto sprendimo, tik jei šis sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs.

56 Tokia asociacija, kaip *Forum 187*, pareigota ginti Belgijoje steigto koordinavimo centrų kolektyvinius interesus, iš esmės turi teisę pareikšti ieškinį dėl galutinio Komisijos sprendimo valstybės pagalbos srityje panaikinimo, tik jei jos atstovaujamos žmonės arba kai kurios iš jų pačių turi teisę pareikšti individualų ieškinį (1993 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *Federmineraria ir kt. prieš Komisiją*, C-6/92, Rink. p. I-6357, 15 ir 16 punktai) arba jei ji gali rodyti, kad pati yra suinteresuota (1993 m. kovo 24 d. Sprendimo *CIRFS ir kt. prieš Komisiją*, C-313/90, Rink. p. I-1125, 29 ir 30 punktai).

57 Dėl EB 230 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje numatytos pirmos sąlygos neginijama, kad Komisijos sprendimas, draudžiantis Belgijos vyriausybei pratęsti koordinavimo centrų leidimus, kurie nustoja galioti po 2003 m. vasario 17 d., ir bet koku atveju apribojantis dabartinį leidimų galiojimą laike iki 2010 m. gruodžio 31 d., yra privalomas ir kad ginijamas sprendimas tiesiogiai susijęs su nagrinjamais koordinavimo centrais.

58 Dėl minėto 230 straipsnyje numatytos antros sąlygos primintina, kad Teisingumo Teismas ne kartą nusprendė, jog tai, kad ginijama nuostata, dėl savo prigimties ir taikymo srities yra bendrojo pobūdžio, nes taikoma suinteresuotam žmogui subjektui visumai, nepaneigia to, kad su kai kuriais iš jų ji gali būti konkrečiai susijusi (šiuo aspektu žr. 1994 m. gegužės 18 d. Sprendimo *Codorniu*, C-309/89, Rink. p. I-1853, 19 punktą).

59 Fizinis arba juridinis asmuo gali tvirtinti, kad ginijama nuostata yra su juo konkrečiai susijusi, tik jei ši nuostata daro jam poveikį dėl tam tikrų jo ypatingų savybių arba dėl faktinių aplinkybių, kurios išskiria jį iš kitų asmenų (žr. 1963 m. liepos 15 d. Sprendimą *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 199).

60 Šiuo aspektu Teisingumo Teismas nusprendė, kad jei ginijamas teisės aktas paveikia grupę asmenų, kurie buvo nustatyti arba kuriuos buvo galima nustatyti priimant šį aktą dėl grupės nariams būdingų kriterijų, šis aktas galėtų būti konkrečiai susijęs su šiais asmenimis tiek, kiek jie sudaro apibrėžtą žmogui subjektą grupę (žr. 1985 m. sausio 17 d. Sprendimo *Piraiki-Patraiki prieš Komisiją*, 11/82, Rink. p. 207, 31 punktą ir 1990 m. birželio 26 d. Sprendimo *Sofrimport prieš Komisiją*, C-152/88, Rink. p. I-2477, 11 punktą).

61 Pirmiausia konstatuotina, kad gin?ijamu sprendimu nustatyta, jog koordinavimo centr? leidim?, prat?st? 2001 m. ir 2002 m., galiojimo terminas baigiasi ne v?liau kaip 2010 m. gruodžio 31 d., o ne 2011 m. ir 2012 m., ir kad priimant gin?ijam? sprendim? šiuos centrus buvo galima lengvai nustatyti. Taigi trisdešimt koordinavimo centr?, kuriems min?tas sprendimas daro poveik?, gali d?l jo pareikšti individual? ieškin?.

62 Antra, reikia pažym?ti, kad gin?ijamas sprendimas nenumat? pereinamojo pob?džio priemoni?, taikytin? koordinavimo centrams, kuri? leidim? galiojimo laikas art?jo prie pabaigos pranešimo apie š? sprendim? metu, ir centrams, kuri? prašymai d?l leidimo pranešimo apie š? sprendim? dien? buvo nagrin?jami.

63 Aštuoni centrai, kuri? prašymai prat?sti leidim? tuomet buvo nagrin?jami, yra susij? su šiuo sprendimu. Jie sudar? uždar? grup?, kurios nariams gin?ijamas sprendimas padar? ypating? ?tak?, nes jie nebegal?s gauti prat?st? leidim?. Tod?l šie centrai tur?jo teis? pareikšti individual? ieškin? d?l gin?ijamo sprendimo.

64 Iš to, kas išd?styta, matyti, kad *Forum 187* turi teis? pareikšti ieškin?, nes atstovauja trisdešim?iai koordinavimo centr?, kuri? teis?s pasinaudoti gin?ijama tvarka laiko atžvilgiu apribotos iki 2010 m. gruodžio 31 d., ir aštuoniems centrams, kuri? prašymai prat?sti leidimus pranešimo apie gin?ijam? sprendim? dien? buvo nagrin?jami, ir neb?tina nagrin?ti, ar ši asociacija pati turi interes? pareikšti ieškin?.

D?l ieškinio pagr?stumo

65 Kadangi abi, Belgijos Karalyst? ir *Forum 187*, prašo panaikinti gin?ijam? sprendim? tiek, kiek juo nenumatytos pereinamojo pob?džio priemon?s, pirmiausia reikia nagrin?ti *Forum 187* reikalavim? panaikinti min?t? sprendim? tiek, kiek juo gin?ijama pagalba pripažinta nesuderinama su bendr?ja rinka.

D?l Forum 187 reikalavimo panaikinti sprendim? tiek, kiek juo gin?ijama pagalba pripažinta nesuderinama su bendr?ja rinka

D?l ieškinio pagrindo, kad sprendimas teisiškai nepagr?stas

66 Nurodydama š? ieškinio pagrind? *Forum 187* tvirtina, kad gin?ijamas sprendimas neturi teisinio pagrindo ir pažeidžia teisinio saugumo princip?. Atsižvelgiant ? Komisijos pozicij?, kurios ji laik?si prieš daugiau kaip penkiolika met?, sprendimas negal?jo b?ti pagr?stas nei EB 87 ir 88 straipsniais, nei reglamento 1 straipsnio b punkto v papunk?iu, nes jame nenurodytas koks nors bendrosios rinkos vystymasis.

67 Be to, Komisija negal?jo remtis teise ištaisyti savo klaidas. Asociacija daro išvad?, kad šiuo atveju pažeistas teisinio saugumo principas, susij?s su ankstesni? sprendim? nekintamumo laikymusi.

68 Pirmiausia pažym?tina, kad gin?ijamu sprendimu Komisija neatšauk? savo 1984 m. ir 1987 m. sprendim?. Iš ties? ji atliko nauj? koordinavimo centr? apmokestinimo tvarkos tyrim?, taikydama esamos pagalbos kontrol?s proced?r?, ir padar? išvad?, kad nuo šiol ši tvarka yra nesuderinama valstyb?s pagalba.

69 Siekiant ?sitikinti, ar Komisija tur?jo teis? atlikti tok? nauj? tyrim?, reikia priminti ne tik jog teisinio saugumo principas reikalauja, kad Bendrijos teis? b?t? aiški ir kad teis?s subjektai gal?t? numatyti jos taikym? (1987 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Airija prieš Komisij?*, 325/85, Rink. p. 5041, 18 punktas ir 1996 m. vasario 15 d. Sprendimo *Duff ir kt.*, C?63/93, Rink. p. I?569, 20

punktas), bet ir kad j? reikia taikyti kartu su teis?tumo principu (1961 m. kovo 22 d. Sprendimas *SNUPAT prieš Aukšt?j? Vadovyb?*, 42/59 et 49/59, Rink. p. 99, 159).

70 Šiuo aspektu aišku, kad, kaip pažym?jo generalinis advokatas savo išvados 212 ir 213 punktuose, reglamentas, kodifikuojantis EB 88 straipsnyje numatyt? Komisijos ?galiojim? vykdym?, neapibr?žia „bendrosios rinkos vystymosi“ s?vokos, esan?ios 1 straipsnio b punkto v papunktyje, kuris nurodo, kad priemon?, kuri jos patvirtinimo metu nebuvo pagalba, turi b?ti laikoma esama pagalba, jei „tokia ji tapo v?liau d?l bendrosios rinkos vystymosi“.

71 Ši s?voka, kuri? galima suprasti kaip su nagrin?jama priemone susijusio sektoriaus ekonomini? ir teisini? s?lyg? pasikeitim?, netaikoma tuomet, kai, kaip šiuo atveju, Komisija pakei?ia savo ?vertinim?, vien tik siekdama griež?iau taikyti Sutarties taisykles valstyb?s pagalbos srityje.

72 Vis d?lto pažym?tina, kad reglamentas yra EB 87 ir 88 straipsniams taikyti priimtas antrin?s teis?s aktas, kuris negali susiaurinti ši? straipsni? taikymo srities, nes šie straipsniai tiesiogiai Komisijai suteikia ?galiojimus.

73 Iš ties?, EB 88 straipsnio 1 dalis patiki Komisijai nuolat kontroliuoti valstyb?se esamas pagalbos sistemas ir pasi?lyti valstyb?ms nar?ms atitinkamas priemones, kuri? reikia bendrajai rinkai palaipsniui pl?toti arba jai veikti.

74 Šio straipsnio 2 dalis leidžia Komisijai, jei reikia, pareikalauti, kad atitinkama valstyb? nar? per nustatyt? termin? pagalb? panaikint? ar pakeist?.

75 Vadinas, nuspr?sdoma atlikti nauj? Belgijoje galiojan?ios koordinavimo centr? apmokestinimo tvarkos, kuri? „elgesio kodekso“ grup? pripažino žaling? bendrajai rinkai, tyrim? Komisija atliko EB 88 straipsniu jai patikt? vaidmen?. Taigi gin?ijamo sprendimo teisinis pagrindas yra EB 87 ir 88 straipsniai.

76 Tod?l teis?tumo principo buvo laikomasi ir gin?ijamas sprendimas yra aiškus aktas, kurio taikym? subjektai gal?jo numatyti. Tad šis sprendimas nepažeidžia teisinio saugumo principo.

77 Be to, šiuo atveju Komisija gali vykdyti tik vien? proced?r?, t. y. reglamente numatyt? esamos pagalbos kontrol?. Iš ties? neabejotina, kad nagrin?jama apmokestinimo tvarka yra esama priemon?, nes Komisijai apie j? pranešta 1984 m. ir ši tvarka nebuvo iš esm?s pakeista.

78 Vadinas, *Forum 187* neturi pagrindo tvirtinti, jog Komisija laikydama reglamento 17 ir 18 straipsnius pagrindu prad?ti formalaus tyrimo proces?, kaip nurod? 2000 m. liepos 17 d. laiške Belgijos valdžios institucijoms, ir v?liau nurodydama tik EB 87 ir 88 straipsnius padar? teis?s klaid?. Tod?l pirm? ieškinio pagrind? reikia atmesti.

D?l ieškinio pagrindo, kad pažeista EB 87 straipsnio 1 dalis

79 Nurodydama š? ieškinio pagrind? *Forum 187* tvirtina, kad koordinavimo centrams taikoma apmokestinimo tvarka n?ra valstyb?s pagalba pagal EB 87 straipsnio 1 dal?. Šiuo poži?riu ji teigia, ne vien kad Komisija taik? pernelyg bendr? apmokestinimo tvarkos tyrimo metod?, bet ir kad nagrin?jam? tvark? sudaran?ios ?vairios priemon?s neatitinka min?tame straipsnyje numatyt? s?lyg?. Ji konkre?iai nurodo, kad šios priemon?s nesuteikia centrams jokio pranašumo, n?ra valstybini? ištekli? pervedimas, n?ra atrenkamojo pob?džio ir kad Komisija ne?rod?, jog šios priemon?s daro ?tak? konkurencijai arba prekybai Bendrijoje. Bet kuriuo atveju, jos nuomone, ši tvarka yra pateisinama Belgijos mokes?i? sistemos pob?džiu ir sandara.

– Dėl apmokestinimo tvarkos tyrimo metodo

80 *Forum 187* tvirtina, kad Komisija neatsižvelgė į valstybių narių kompetencijų mokesčių srityje ir atliko pernelyg bendro pobūdžio nagrinėjamos tvarkos tyrimą.

81 Reikia atsakyti, kad EB 87 straipsnyje nenumatyta, kad jis netaikomas mokesčių nuostatoms.

82 Be to, reikia priminti, kad pagalbos programos atveju Komisija gali apsiriboti nagrinėjamos programos charakteristikų tyrimu, kad įvertintų, ar programa užtikrina didelę pagalbos gavėjų pranašumą, lyginant su jų konkurentais (1999 m. birželio 17 d. Sprendimas *Belgija prieš Komisiją*, C-75/97, Rink. p. I-3671, 48 punktas). Ji neprivalo iširti kiekvieno atskiro atvejo, kuriam taikoma sistema (2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Grakija prieš Komisiją*, C-278/00, Rink. p. I-3997, 24 punktas ir minėta Teisingumo Teismo praktika).

83 Todėl pirmą šio pagrindo dalį reikia atmesti.

– Dėl EB 87 straipsnio 1 dalies sąlygų

84 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pagal nusistovėjusį Teisingumo Teismo praktiką, tam, kad būtų galima nustatyti pagalbos buvimo faktą, reikia, jog būtų vykdytos visos EB 87 straipsnio 1 dalyje numatytos sąlygos (2003 m. liepos 24 d. Sprendimas *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, Rink. p. I-7747, 74 punktas).

85 Todėl reikia išnagrinėti visas šias sąlygas.

i) Dėl tam tikroms žmonėms teikiamos naudos

86 Šiuo aspektu pagalbos sąvoka gali apimti ne tik pozityvius išmokas, kaip antai subsidijos, paskolos arba žmonių akcijų įgijimas, bet ir priemones, vairiais būdais sumažinančias paprastai iš žmonių biudžeto apmokamas išlaidas, kurios, nors ir nėra subsidijos tiesiogine šio žodžio prasme, yra panašaus pobūdžio ir turi tokį patį poveikį (2003 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *GEMO*, C-126/01, Rink. p. I-13769, 28 punktas ir minėta Teisingumo Teismo praktika).

87 Be to, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad nors priemonė, kuria viešosios valdžios institucijos tam tikras žmones atleidžia nuo mokesčių, ir nėra valstybės išteklių perdavimas, tačiau jos šios žmonių atsiduria palankesnėje padėtyje nei kiti apmokestinamieji asmenys ir todėl ji yra valstybės pagalba (1994 m. kovo 15 d. Sprendimo *Banco Exterior de España* C-387/92, Rink. p. I-877, 14 punktas).

88 Komisija ginčijamame sprendime nurodo, kad apmokestinamųjų pajamų nustatymo būdas, atleidimas nuo nekilnojamojo turto mokesčių ir mokesčių prie pajamų šaltinio, kapitalo mokesčių ir fiktyvaus mokesčių prie pajamų šaltinio sistema suteikia koordinavimo centrą pranašumo.

89 *Forum 187* atmeta tokį vertinimą.

90 Pirmiausia Komisija ginčijamo sprendimo 89–95 punktuose nurodo, kad visų pajamų nustatymas, taikant *cost plus* metodą, suteikia ekonominio pranašumo EB 87 straipsnio prasme.

91 Iš tiesų pagal nagrinjamą tvarką apmokestinamosios pajamos yra nustatyta suma, apskaičiuojama kaip procentas nuo sumos, gaunamos iš veiklos išlaidų ir sąnaudų atžymų personalo išlaidas ir finansavimo išlaidas.

92 Be to, koordinavimo centro pelno marža iš esmės turi būti nustatyta pagal jo realiai vykdytą veiklą. Jei šis centras pats nustato mokestį už tam tikras paslaugas, suteiktas už kainą, kuri sudaro išlaidą ir pelno maržos suma, pelno maržos procentas gali būti taikomas, jei ji nėra nenormalaus dydžio. Jei nėra objektyvių kriterijų nustatyti pelno procentą, kurį reikia atsižvelgti, jis paprastai laikomas lygus 8 %.

93 Vis dėlto koordinavimo centro apmokestinamasis pelnas negali būti mažesnis nei išlaidų arba mokesčių, nepriskiriamų prie veiklos išlaidų, ir grupės narių centrui teikiamų „išimtinių“ ar neatlygintinų“ lengvatų suma. Šis pelnas apmokestinamas prastu bendrovių pelno mokesčiu.

94 Šis apmokestinamųjų pajamų nustatymo metodas pagrįstas vadinamuoju *cost plus* metodu, kurį Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (EBPO) rekomendavo taikyti apmokestinant filialo arba nuolatinio padalinio paslaugas, suteiktas tai pačiai grupei priklausančiai ir kitose valstybėse steigtų bendrovių vardu.

95 Siekiant vertinti, ar apmokestinamųjų pajamų nustatymas, numatytas pagal koordinavimo centrams taikomą tvarką, suteikia jiems pranašumo, reikia palyginti, kaip šio Komisija ginijamo sprendimo 95 punkte, ši tvarka su prasta apmokestinimo tvarka, pagrįsta laisvos konkurencijos sąlygomis veikiančiųmonių pajamų ir išlaidų skirtumu.

96 Šiuo aspektu personalo išlaidos ir finansavimo išlaidos, susidariusios administruojant apyvartines lėšas arba finansavimą, yra aplinkybės, kurios sudaro geras sąlygas koordinavimo centrams gauti pajamų, jei jie teikia paslaugas, ypač finansinio pobūdžio. Todėl ši išlaidų nepriskyrimas prieš naudą, pagal kurias nustatomos šio centro apmokestinamosios pajamos, lemia, kad pardavimo grupės viduje kainos yra nepanašios su laisvos konkurencijos sąlygomis taikomas kainas.

97 Tai reiškia, kad tokia išimtis lemia šio centro ekonominį pranašumą.

98 Kitaip, nei tvirtina *Forum 187*, abejonių dėl tokios išvados nekelia nei tai, kad tam tikrais atvejais finansavimo išlaidų skaitymas gali pernelyg padidinti apmokestinamųjų bazę, nei tokie išlaidai, kurie gali patirti grupę, dydis, nei tai, kad tam tikrais atvejais centras gali būti apmokestintas, negavęs jokio pelno. Iš tiesų visi šie veiksniai yra būdingi *cost plus* metodui.

99 Be to, nuo 1993 m. sausio 1 d. nustatytas metinis 10 000 EUR mokestis už kiekvieną visą darbo dieną dirbantį darbuotoją, apribotas 100 000 EUR, nekompensuoja naudojamo apskaitavimo metodo teigiamo poveikio, nes mokesčio riba atitinka minimalų darbuotojų, kuriuos centrai turi darbinėti per pirmus dvejus veiklos metus, skaičių.

100 Taip pat vertintinas ir 8 % tarifas, prastai taikomas veiklos išlaidoms siekiant nustatyti apmokestinamųjų bazę, nes šis tarifas taikomas jau sumažintai bazei ir centro maržos dydis iš tiesų labai skiriasi, nelygu kiekvieno centro vykdoma veikla.

101 Galiausiai, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 265 punkte, Komisija teisi tvirtindama, kad alternatyvi apmokestinamoji bazė, skirta išvengti galimo piktnaudžiavimo nustatant minimalų lygį, nepašalina pranašumo, kurį teikia kartu taikomi minimalūs išskaitavimai ir 8 % tarifas. Iš tiesų ši bazė trauktos tik sumos, kurios, kai bendrovėms netaikoma ginijama tvarka, apmokestinamos Belgijoje.

102 Atsižvelgiant šiuos aspektus, Komisija teisingai vertino, kad apmokestinamųjų pajamų nustatymo taisyklės yra palankios koordinavimo centrams ir grupėms, kurioms jie priklauso.

103 Antra, ginijamo sprendimo 76 ir 77 punktuose Komisija teigia, kad koordinavimo centrų

atleidimas nuo nekilnojamojo turto mokesčio teikia jiems ekonominio pranašumo.

104 Iš tiesų nagrinėjama apmokestinimo tvarka numato, kad šie centrai atleidžiami nuo nekilnojamojo turto mokesčio už pastatus, kuriuos jie naudoja savo veiklai, nors šios išlaidos iš esmės yra traukiamos visų bendrovių, kurios nuosavybės teise Belgijoje turi nekilnojamojo turto, t. y. nuosavos žemės su pastatais ir be pastatų bei medžiagų ir rengimų, kurie yra nekilnojamas turtas pagal pobūdį arba paskirtį, biudžetus.

105 Todėl atleidimas nuo minėtų atskaitymų teikia ekonominio pranašumo. Aplinkybų, kad tik 5 % koordinavimo centrų juo naudojasi, nes visi kiti nuomojasi pastatus, neturi reikšmės šiam vertinimui, nes tik nuo pačių centrų valios priklauso, ar jie susigyja, ar nuomojasi pastatų.

106 Trečia, ginijamo sprendimo 78 ir 79 punktuose Komisija teigia, kad ir koordinavimo centrų atleidimas nuo kapitalo mokesčio teikia jiems ekonominio pranašumo.

107 Iš tiesų paprastai Belgijoje kapitalo mokesys yra apmokestinamas, todėl kiekviena kapitalo bendrovė turi mokėti šį mokestį. Vadinasi, reikia pripažinti, kad minėtų koordinavimo centrų atleidimas nuo kapitalo mokesčio pradinio kapitalo sukauptimo ir jo didinimo atvejais jiems teikia pranašumo.

108 Ta aplinkybų, kad 1969 m. liepos 17 d. Tarybos direktyvos 69/335/EEB dėl netiesioginio mokesčių, taikomų kapitalui pritraukti (OL L 249, p. 25), iš dalies pakeistos 1985 m. birželio 10 d. Tarybos direktyva 85/303/EEB (OL L 156, p. 23), 7 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad sandoriai, kurie 1984 m. liepos 1 d. buvo atleisti nuo kapitalo mokesčio, turėjo ir toliau būti nuo šio mokesčio atleidžiami, neturi reikšmės šios bylos nagrinėjimui, nes atleidimas nuo kapitalo mokesčio, numatytas tik tam tikroms bendrovių rūšims, nėra bendrojo pobūdžio.

109 Ketvirta, ginijamo sprendimo 80–87 punktuose Komisija teigia, kad koordinavimo centrų atleidimas nuo mokesčių prie pajamų šaltinio teikia jiems ekonominio pranašumo.

110 Iš tiesų pagal nagrinjamą tvarką netaikomi mokesčiai prie pajamų šaltinio, t. y. išskaitymai prie šaltinio išmokant dividendus ir palūkanas, išskyrus išmokamus Belgijoje fiziniams ir juridiniams asmenims mokėjimus apmokestinamiems asmenims, taip pat koordinavimo centrų paskirstomus mokėjimus už naudojamąsi suteiktomis paslaugomis bei pajamas, gautas už grynųjų pinigų indėlius.

111 Iš Komisijos nustatytą faktą aišku, kad mokestis prie pajamų šaltinio yra galutinis Belgijos mokestis, taikomas užsienio bendroviųms paskirstomam pelnui, kuris joms negali būti užskaitytas arba grąžintas jė susisteigimo valstybėje.

112 Todėl atleisdama koordinavimo centrų nuo šio mokesčio mokėjimo, ginijama tvarka suteikia jiems pranašumo, kurio bet kuriuo atveju negalima nuginėti, teigiant, kad kitų rūšių bendroviųs taip pat yra atleistos nuo tokio mokesčio.

113 Penkta, ginijamo sprendimo 88 punkte Komisija teigia, kad teisės fiktyvų mokestį prie pajamų šaltinio suteikimas taip pat yra pranašumas.

114 Iš tiesų koordinavimo centrų mokėjimų gavėjai ne tik atleidžiami nuo mokesčio prie pajamų šaltinio, bet ir atleidžiami nuo visos jų mokėtinos mokesčio sumos.

115 Vykstant ginams tapo aišku, kad fiktyvaus mokesčio prie pajamų šaltinio tarifas 1991 m. buvo sumažintas iki nulio.

116 Vis dėlto palūkanos, mokamos už ilgalaikes paskolas, gautas iki 1991 m. liepos 24 d., ir

toliau atleidžiamos nuo mokesčio. Todėl šios aplinkybės atitinkamiems koordinavimo centrams teikia pranašumo.

117 Tačiau aplinkybė, kad šio mokesčio suma, kuri buvo sumažinta iki nulio, gali būti pakeista Karaliaus nutarimu, geriausiu atveju galima vertinti tik kaip galimą bėsimą pranašumą. Tačiau tokia galimybė negalima remtis, priskiriant šią priemonę valstybės pagalbai.

118 Todėl nagrinėjama tvarka suteikia koordinavimo centrams pranašumo.

ii) Dėl atrenkamojo pobūdžio

119 Primintina, kad pagal nusistovėjusį Teisingumo Teismo praktiką EB 87 straipsnio 1 dalis reikalauja nustatyti, ar toje teisės sistemoje valstybės priemonė palaiko „tam tikras žmones arba tam tikrą prekių gamybą“, lyginant su kitomis, kurios, atsižvelgiant į šią tvarką siekiamą tikslą, yra panašioje faktinėje ir teisineje padėtyje. Teigiamo atsakymo atveju ši priemonė atitiktų šioje nuostatoje numatytą valstybės pagalbos sąvokos esminę atrankos sąlygą (žr. 2005 m. kovo 3 d. Sprendimo *Heiser*, C-172/03, Rink. p. I-1627, 40 punktą ir minėtą Teisingumo Teismo praktiką).

120 Taigi iš pateiktos analizės aišku, kad atleidimas nuo nekilnojamojo turto mokesčio ir mokesčio prie pajamų šaltinio, kapitalo mokesčio ir teisės į fiktyvų mokestį prie pajamų šaltinio suteikimas yra prastos Belgijos taikomos apmokestinimo tvarkos išimtys. *Forum 187* nurodyta aplinkybė, kad yra daug kitų išimčių, nepaneigia išvados, kad ši tvarka faktiškai yra išimtinio pobūdžio ir taiko šiuos atleidimus nuo mokesčių tik koordinavimo centrams.

121 Todėl ši atleidimų atrenkamasis pobūdis rodytas.

122 Dėl apmokestinamųjų pajamų nustatymo būdo, nors *Forum 187* tvirtina, kad nagrinėjama tvarka taikoma bendrovėms, kurioms ji buvo specialiai sukurta, kad būtų išvengta dvigubo apmokestinimo rizikos, aišku, kad ši tvarka taikoma tik tarptautinėms grupėms, kurių filialai yra steigti bent keturiuose skirtinguose valstybėse, kurios turi ne mažesnį kaip vieno milijardo BEF kapitalą ir atsargas bei ne mažesnį kaip 10 milijardų BEF metinį grupės apyvartą.

123 Todėl ir šiuo aspektu nagrinėjama tvarka yra atrenkamojo pobūdžio.

124 *Forum 187* argumentas, kad nagrinėjama tvarka yra ne prastos bendrovių apmokestinimo tvarkos išimtis, o kita apmokestinimo rūšis, kurios atsiradimą mokesčių logika ir būtinybė išspręsti paslaugų, teikiamų tarptautinėms bendrovių grupės viduje, dvigubo apmokestinimo problemą, nepaneigia šios išvados.

125 Iš tiesų pirmiausia *Forum 187* nepaaiškina priežasties, dėl kurios skirtingos priemonės, kurias numato nagrinėjama tvarka, būtų pateisintos pagal Belgijoje galiojančių apmokestinimo sistemų. Antra, *Forum 187* neįrodo, kodėl tikslas išspręsti grupės viduje teikiamų paslaugų dvigubo apmokestinimo problemą pateisina nagrinėjamos tvarkos taikymą tik tam tikro dydžio grupių sukurtiems centrams ir kodėl šiam tikslui būtina kiekviena pagal šią tvarką numatyta lengvata.

126 Taigi *Forum 187* neįrodo, kad nagrinėjama tvarka, sudaranti Belgijos mokesčių sistemos dalį, yra pateisinama dėl šios sistemos pobūdžio arba bendros sandaros, todėl darytina išvada, kad šios tvarkos atrenkamasis pobūdis rodytas.

iii) Dėl reikalavimo, kad pagalba būtų suteikta iš valstybės narės išteklių ir būtų priskiriama valstybei narei

127 Kad nauda galėtų būti pripažinta pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, ji turi būti,

pirma, suteikta tiesiogiai arba netiesiogiai iš valstybinių išteklių ir, antra, priskirta valstybei (minuto sprendimo *GEMO* 24 punktą).

128 Nėra abejonių, kad nagrinėjama tvarka atitinka antrą sąlygą, nes ji nustatė Belgijos vyriausybę, tačiau neaišku dėl pirmos sąlygos, nes, *Forum 187* teigimu, Belgijos valstybei koordinavimo centrui kasmet sumoka 500 milijonų EUR mokesčių ir socialinių apsaugos našų.

129 Pakanka konstatuoti, kad dėl aptartų mokesčių lengvatų šios valstybės biudžetui sumažiau mokesčių ir socialinių mokymų, kad būtų rodyta, jog dėl jų gauta nauda suteikta iš valstybės išteklių.

iv) Dėl reikalavimo, kad pagalbos sistema darytų poveikį prekybai tarp valstybių narių ir iškreiptų arba galėtų iškreipti konkurenciją

130 Iš ginajamo sprendimo 99–103 punktų matyti, kad Komisija vertino, jog nagrinėjama tvarka daro poveikį prekybai tarp valstybių narių ir iškreipia arba gali iškreipti konkurenciją.

131 Iš Teisingumo Teismo praktikos aišku, kad konkurencija yra iškreipiama, kai priemonė palengvina mokymus, kuriai ji taikoma, finansiną našą ir sustiprina jos padėtį, palyginus su konkuruojančiomis mokymis (šiuo aspektu žr. 1980 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Philip Morris prieš Komisiją*, 730/79, Rink. p. 2671, 11 punktų ir 1987 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, 259/85, Rink. p. 4393, 24 punktų).

132 Šiuo atveju koordinavimo centrams suteiktomis lengvatomis iškreipiama konkurencija tarp jų ir finansų, patikos, informacijos technologijų ir darbinimo sektoriuose veikiančių paslaugų teikėjų, skatinant grupės bendroves naudotis šių centrų paslaugomis.

133 Be to, kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 320 punkte, dėl koordinavimo centrų steigusių tarptautinių grupių plataus veiklos pobūdžio nagrinėjama apmokestinimo tvarka tikrai daro poveikį konkurencijai.

134 Galiausiai ši tvarka neabejotinai daro poveikį prekybai tarp valstybių narių, nes koordinavimo centrus sukuria tarptautinės bendrovės, kurios steigtos ne mažiau kaip keturiose valstybėse.

135 Iš to, kas išdėstyta, aišku, kad koordinavimo centrų apmokestinimo tvarka atitinka EB 87 straipsnio 1 dalies sąlygas. Todėl ieškinio pagrindas, kad pažeistas šis straipsnis, turi būti atmestas.

– Dėl ieškinio pagrindo, kad sprendimas nemotyvuotas

136 *Forum 187* iš esmės tvirtina, kad Komisija nepaaiškino priežasčių, dėl kurių ji atšaukė savo ankstesnius sprendimus.

137 Šiuo aspektu pažymėtina, kad EB 253 straipsnyje numatytas reikalavimas pateikti Bendrijos teisės akto motyvus privalo būti taikomas atsižvelgiant į tokio teisės akto pobūdį, aiškiai ir nedviprasmiškai turi būti nurodyti aktų priėmusios institucijos motyvai, kad suinteresuoti asmenys žinotų tokio sprendimo priėmimo priežastis, o kompetentingi teismai galėtų vykdyti teisminį kontrolę (1969 m. liepos 9 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, 1/69, Rink. p. 277, 9 punktą ir 2002 m. kovo 7 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-310/99, Rink. p. I-2289, 48 punktą), todėl Komisija neprivalo nurodyti priežasčių, dėl kurių ji kitaip vertino nagrinjamą tvarką savo ankstesniuose sprendimuose. Iš tiesų valstybės pagalbos sąvoka turi būti taikoma objektyviai situacijai, kuri turi būti vertinama Komisijos sprendimo priėmimo dieną.

138 Tod?l reikia atmesti ieškinio pagrind?, kad sprendimas nemotyvuotas, ir *Forum 187* reikalavim? panaikinti gin?ijam? sprendim? tiek, kiek juo gin?ijamos priemon?s pripažintos valstyb?s pagalba, nesuderinama su bendr?ja rinka.

D?l Belgijos Karalyst?s ir Forum 187 reikalavimo iš dalies panaikinti gin?ijam? sprendim?

139 Belgijos Karalyst?, kuri prašo panaikinti gin?ijam? sprendim? tiek, kiek juo neleidžiama, net ir laikinai, prat?sti leidimo centrams, kuriems ši tvarka taikyta 2000 m. gruodžio 31 dien? ir kuri? leidimas nustoja galioti iki 2010 m. gruodžio 31 d., nurodydama keturis ieškinio pagrindus: EB 88 straipsnio pažeidim?, teis?t? l?kes?i? apsaugos ir lygyb?s princip? pažeidim? bei motyvavimo tr?kum?.

140 *Forum 187* prašo, kad tas pats sprendimas b?t? panaikintas tiek, kiek juo nenumatytos pereinamojo pob?džio priemon?s centrams, kuri? leidim? galiojimas baigiasi tarp 2003 m. vasario 17 d. ir 2004 m. gruodžio 31 d., remdamasi dviem ieškinio pagrindais: teis?t? l?kes?i? apsaugos principo pažeidimu bei motyvavimo tr?kumu.

D?l teis?t? l?kes?i? principo pažeidimo

– Šali? argumentai

141 Belgijos Karalyst? tvirtina, kad nors Komisija savo sprendim?, kad koordinavimo centrai gali naudotis galiojan?iu leidimu iki 2010 m. gruodžio 31 d., grind? elgesio kodeksu ir ECOFIN Tarybos dokumentais, ta?iau ji atsižvelg? ne ? visas Tarybos pozicijas, o b?tent ? 2000 m. lapkri?io 26 d. ir 27 d. dokument?, kuriame numatyta, kad nagrin?jama apmokestinimo tvarka taikoma visiems centrams iki 2005 m. gruodžio 31 dienos.

142 Ji taip pat tvirtina, kad, Tarybai pri?mus ši? pozicij?, Belgijos finans? ministras 2000 m. gruodžio 20 d. Parlamento atstov? r?muose oficialiai praneš? apie ši? galimyb? prat?sti leidim? iki 2005 m. gruodžio 31 d., t. y. 2001 d. liepos 11 d. Komisijos pasi?lymuose d?l reikaling? priemoni? nurodytos datos.

143 Belgijos Karalyst? taip pat pažymi, kad koordinavimo centr? leidimas buvo savaiame prat?siamas, jei jie atitiko reikalaujamas s?lygas, tod?l centrai, kuri? leidimo galiojimo laikas art?jo prie pabaigos gin?ijamo sprendimo pri?mimo dien?, gal?jo teis?tai tik?tis leidimo prat?simo. Ji pabr?žia, kad iki pranešimo apie gin?ijam? sprendim? nei centrai, nei ji pati negal?jo žinoti, jog Komisija nustat?, kad leidimai bus neprat?siami po šios datos.

144 *Forum 187* tvirtina, kad, atsižvelgiant ? ankstesnius Komisijos sprendimus, koordinavimo centrai gal?jo teis?tai tik?tis, kad jie ir toliau gal?s naudotis leidimu.

145 Ji taip pat nurod?, kad centrams, kuri? leidimo galiojimas baig?si 2003 m. ir 2004 m., reik?jo dvej? met? pereinamojo laikotarpio, kad jie gal?t? reorganizuotis ir, jei reikia, išsikelti iš Belgijos. Ji gin?ija Komisijos nurodytus motyvus, d?l kuri? ji atsisak? taikyti pereinamojo pob?džio priemones.

146 Komisija atmeta visus argumentus patikslindama, kad ji pripažino ankstesniais sprendimais pagr?st? centr? teis?t? l?kes?i? d?l nagrin?jamos tvarkos taikymo buvim? ir tod?l numat? pereinam?j? laikotarp? pranešimo apie gin?ijam? sprendim? dien? galiojant? leidim? tur?jusiems centrams, kurio galiojimo laikas pasibaigs ne v?liau kaip 2010 m. gruodžio 31 dien?.

– Teisingumo Teismas vertinimas

147 Teisingumo Teismas ne kart? yra nusprend?s, kad teis? remtis teis?t? l?kes?i? apsaugos

principu taikoma kiekvienam asmeniui, esančiam padėtyje, kuri leidžia manyti, jog Bendrijos institucija sukūlė jam pagrįstą vilą. Tačiau niekas negali remtis šio principo pažeidimu, jei administracija nesuteikė tikslių garantijų (2005 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-506/03, Rink. p. I-0000, 58 punktas). Tačiau jei atidus ir pakankamai informuotas žmogus subjekto galėjo numatyti, jog Bendrijos priemonės priėmimas gali paveikti jo interesus, jis negali remtis šiuo principu priėmus tų priemonių (1987 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Van den Bergh en Jurgens ir Van Dijk Food Products Lopik prieš Komisiją*, 265/85, Rink. p. 1155, 44 punktas).

148 Be to, net jei Bendrija pirmiausia sukūrė situaciją, kuri gali sukelti teisėtą lūkesčių, viršesnis viešasis interesas gali neleisti imtis pereinamojo pobūdžio priemonių, taikytinų situacijoms, susiklosčiusioms prieš priimant naujas taisykles, tačiau vis dar galinčioms keistis (1997 m. liepos 17 d. Sprendimo *Affish*, C-183/95, Rink. p. I-4315, 57 punktas).

149 Vis dėlto Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, kad jei nėra viršesnio viešojo intereso, Komisija, panaikindama teisės nuostatas ir tinkamai nenumatydama pereinamojo pobūdžio priemonių, apsaugančių lūkesčius, kurių žmogus subjekto teisėtai galėjo turėti pagal Bendrijos teisę, pažeidė viršesnės teisės normą (šiuo aspektu žr. 1975 m. gegužės 14 d. Sprendimo *CNTA prieš Komisiją*, 74/74, Rink. p. 533, 44 punktą).

150 Pirmiausia reikia išnagrinėti, ar 2000 m. lapkričio 26 d. ir 27 d. Tarybos išvados ir Komisijos pasiūlymai dėl reikalingų priemonių galėjo lemti lūkesčius, kad nagrinėjama tvarka bus toliau taikoma bent iki 2005 m. gruodžio 31 dienos.

151 Iš bylos medžiagos aišku, kad šios Tarybos išvados išreiškia politinio pobūdžio siekį ir negali savo turiniu lemti teisinių pasekmių, kuriomis šalys galėtų remtis Teisingumo Teisme. Be to, šios išvados jokiu būdu negali pareigoti Komisijos, kai ji veikia gyvendindama Sutartimi jai patiktą kompetencijų valstybės pagalbos srityje. Todėl Belgijos vyriausybė negali pagrįstai tvirtinti, kad šios išvados galėjo būti garantijos, kad bus nustatytos pereinamojo pobūdžio priemonės, pagrindas.

152 Tas pats taikoma ir koordinavimo centrams, kurie turėtų išmanyti, kokia yra Komisijos kompetencija, ir todėl negali remtis 2000 m. lapkričio 26 d. ir 27 d. Tarybos išvadomis prieš Komisiją.

153 Pasiūlymai dėl reikalingų priemonių, apie kuriuos Komisija pranešė Belgijos Karalystei, bet kuriuo atveju negali būti lūkesčių pagrindas, nes jie yra formalaus tyrimo proceso dalis ir valstybė gali, kaip šiuo atveju, juos atmesti.

154 Todėl nei Belgijos Karalystė, nei *Forum 187* negali remtis lūkesčiais, kad nagrinėjama tvarka bus toliau taikoma bent iki 2005 m. gruodžio 31 dienos.

155 Antra, aišku, kad Komisija savo 1984 m. ir 1987 m. priimtais sprendimais ir 1990 m. rugsėjo 24 d. atsakymu sukūlė lūkesčių, kad nagrinėjama tvarka neturi jokio pagalbos elemento.

156 Taip pat yra aišku, kad:

- nors pagal nagrinėjamą tvarką leidimas suteikiamas dešimčiai metų, šis leidimas pratšiamas, nors ne savaime, o taikant tų pačių procedūrą, ir yra nesunkiai gaunamas, jeigu subjektas ir toliau atitinka reikalaujamas objektyvias sąlygas;
- be to, nacionaliniai teisės aktai nenustato, kiek kartų galima leidimą pratęsti;
- nesant nacionalinių valdžios institucijų naudojantis diskrecija vykdomo vertinimo, leidimo

prat?simu suinteresuoti koordinavimo centrui gali pagr?stai tik?tis, kad nekils joki? kli??i? šiam leidimui prat?sti.

157 Komisijos nurodoma aplinkyb?, kad Belgijos valdžios institucijos sumažino nagrin?jamos tvarkos teikiamus privalumus, numatydamas metin? mokest? priklausant? nuo darbuotoj? skai?iaus, nepaneigia išvados d?l koordinavimo centrams taikomos tvarkos t?stinumo. Iš ties? teismini? gin?? metu nebuvo nustatyta, kad Karaliaus nutarimu Nr. 187 nustatytos tvarkos daliniai pakeitimai b?t? buv? tokie svarb?s, kad b?t? j? pakeit? iš esm?s.

158 Tod?l darytina išvada, kad Komisija savo 1984 m. ir 1987 m. sprendimais ir 1990 m. rugs?jo 24 d. atsakymu suk?l? 2000 m. gruodžio 31 d. tur?jusiems leidimus koordinavimo centrams l?kes?i?, kad Sutarties taisykl?s nedraudžia prat?sti j? leidimo.

159 Tre?ia, reikia išsiaiškinti, ar taip pagr?sti l?kes?iai yra teis?ti.

160 Komisija iš esm?s tvirtina, kad koordinavimo centrui negal?jo remtis teis?tais nagrin?jamos tvarkos t?stinumo l?kes?iais, nes tur?jo duomen?, kad ši tvarka nebus toliau taikoma.

161 Net jei Komisijos nurodytos aplinkyb?s b?t? gal?jusios sukelti abejoni? d?l koordinavimo centr? l?kes?i?, kad jiems taikoma tvarka suderinama su Sutarties taisykl?mis, šie centrai bet kuriuo atveju tur?jo teis? tik?tis, kad Komisija savo ankstesn? vertinim? pakei?ian?iu sprendimu suteiks jiems laiko, b?tino veiksmingai atsižvelgti ? š? ?vertinimo pakeitim?.

162 Šiuo atžvilgiu reikia pažym?ti, jog laikotarpis nuo 2002 m. birželio 20 d. sprendimo prad?ti formalaus tyrimo proces? paskelbimo iki 2003 m. vasario 17 d. pranešimo apie gin?ijam? sprendim? buvo per trumpas, kad centrui gal?t? atsižvelgti ? galimyb?, kad bus priimtas sprendimas panaikinti nagrin?jam? tvark?. Iš ties?, kaip nurodyta pirmiau, ši tvarka yra apmokestinimo tvarka, pagal kuri? dešim?iai met? suteikiamas leidimas, ir ji reikalauja tam tikr? apskaitos priemoni? ir finansinio bei ekonominio pob?džio sprendim?, kuri? ?gud? ?kio subjektai negali priimti per tok? trump? laik?.

163 Tod?l koordinavimo centrui, kuri? prašymai prat?sti leidim? buvo nagrin?jami pranešimo apie gin?ijam? sprendim? dien? arba kuri? leidim? galiojimas baig?si pranešimo apie š? sprendim? dien? ar netrukus po to, gal?jo tur?ti teis?t? l?kes?i?, jog jiems bus taikomas pagr?stas pereinamasis laikotarpis, kad jie gal?t? prisitaikyti prie šio sprendimo pasekmi?. Šiuo aspektu s?voka „netrukus po“ reiškia dat?, toki? artim? pranešimo apie gin?ijam? sprendim? datai, kad atitinkami koordinavimo centrui netur?jo laiko prisitaikyti prie nagrin?jamos tvarkos pakeitimo.

164 Ketvirta, reikia ?sitikinti, kad joks viešosios tvarkos interesas nebuvo svarbesnis už nagrin?jam? koordinavimo centr? interes?, jog b?t? taikomas pereinamasis laikotarpis.

165 Pirmiausia pažym?tina, kad Komisija ne?rod?, kod?l Bendrijos interesas tur?t? drausti tokio pob?džio pereinam?j? laikotarp?. Antra, Komisijos pozicija nenuosekli, nes ji leido pranešimo apie š? sprendim? dien? galiojusius leidimus toliau laikyti galiojan?iais ne ilgiau kaip iki 2010 m. gruodžio 31 d., bet visiškai neleido taikyti pereinamojo pob?džio tvarkos koordinavimo centrams, kuri? prašymas prat?sti leidim? buvo nagrin?jamas pranešimo apie gin?ijam? sprendim? dien? arba kuri? leidim? galiojimas pasibaig? pranešimo apie š? sprendim? dien? ar netrukus po to.

166 Galiausiai nors Komisija sprendime pripažino, kad koordinavimo centrui padar? dideles investicijas ir prisi?m? ilgalaikius ?sipareigojimus, b?tina pabr?žti, kad gin?ijamo sprendimo pri?mimo dien? nebuvo numatyta jokios esam? tvark? pakei?ian?ios arba iš dalies kei?ian?ios tvarkos.

167 Iš viso to, kas išdystyta, išplaukia, kad ieškinio pagrindas, jog pažeistas teisėtis? I?kes?i? apsaugos principas, yra pagr?stas.

D?l lygyb?s principo pažeidimo

168 Belgijos Karalyst? tvirtina, kad gin?ijamas sprendimas sukuria nepagr?stai skirting? koordinavimo centr?, kuri? leidim? galiojimas baig?si šiek tiek prieš jo pri?mim? ir kuriems nagrin?jama tvarka taikoma iki 2010 m. gruodžio 31 d., ir koordinavimo centr?, kuri? leidimai baigia galioti po gin?ijamo sprendimo pri?mimo dienos ir kuriems nenumatyta joki? pereinamojo pob?džio priemoni?, traktuot?.

169 Komisija gin?ija š? argument?, tvirtindama, kad kadangi visi koordinavimo centrai gavo dešimt met? galiojan?ius leidimus ir gali jais naudotis vis? leidimo laikotarp?, jie yra tokioje pa?ioje pad?tyje.

170 Pagal Teisingumo Teismo praktik? bendrasis lygyb?s principas reikalauja, kad panašios situacijos neb?t? traktuojamos skirtingai ir kad skirtingos situacijos neb?t? traktuojamos vienodai, išskyrus kai skirtingas elgesys yra objektyviai pateisinamas (1980 m. kovo 27 d. Sprendimo *Salumi ir kt.*, 66/79, 127/79 ir 128/79, Rink. p. 1237, 14 punktas; 2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Niemann*, C?14/01, Rink. p. I?2279, 49 punktas ir min?ta Teisingumo Teismo praktika).

171 Atsižvelgiant ? šio sprendimo 167 punkte pateikt? išvad?, koordinavimo centrai, iš kuri? kiekvienas gal?jo tur?ti teis?t? I?kes?i?, kad jiems bus numatytas pagr?stas pereinamasis laikotarpis, gin?ijamu sprendimu buvo traktuojami skirtingai.

172 Taigi atsižvelgiant ? dat?, kada paskutin? kart? 2001 m. ir 2002 m. buvo prat?stas leidimas, arba ? tai, ar leidimas nustojo galioti pranešimo apie gin?ijam? sprendim? dien? ar netrukus po pranešimo apie j?, data, iki kurios gin?ijama tvarka bus taikoma, skiriasi: pirmiesiems tai – 2010 m. gruodžio 31 d., o antriesiems jokio pereinamojo laikotarpio nenumatyta.

173 Taigi nesiimdama pereinamojo pob?džio priemoni? koordinavimo centr?, kuri? leidimas nustojo galioti pranešimo apie gin?ijam? sprendim? dien? ar netrukus po pranešimo apie j?, atžvilgiu Komisija pažeid? bendr?j? lygyb?s princip?.

174 Iš viso to, kas išdystyta, išplaukia, kad gin?ijam? sprendim? reikia panaikinti tiek, kiek jis nenumato pereinamojo pob?džio priemoni?, taikytin? koordinavimo centrams, kuri? prašymai d?l leidimo prat?simo buvo nagrin?jami pranešimo apie gin?ijam? sprendim? dien? arba kuri? leidim? galiojimas baig?si pranešimo apie š? sprendim? dien? arba netrukus po pranešimo apie j?.

175 Kadangi nuspr?sta ieškinius patenkinti, kit? ieškiniuose nurodyt? pagrind? nagrin?ti nereikia.

D?l bylin?jimosi išlaid?

176 Pagal Proced?ros reglamento 69 straipsnio 2 dal? pralaim?jusiai šaliai nurodoma padengti bylin?jimosi išlaidas, jei laim?jusi šalis to praš?. To paties straipsnio 3 dalies pirmojoje pastraipoje nustatyta, kad jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavim? patenkinama, o dalis atmetama, Teisingumo Teismas gali paskirstyti išlaidas šalims.

177 Belgijos Karalyst? praš? priteisti iš Komisijos bylin?jimosi išlaidas ir Komisija pralaim?jo byl?, tod?l iš jos priteisiama bylin?jimosi išlaidos byloje C?182/03 ir C?182/03 R.

178 *Forum 187* praš? priteisti iš Komisijos bylin?jimosi išlaidas ir pastaroji iš dalies pralaim?jo byl?, tod?l iš jos priteisiama pus? *Forum 187* bylin?jimosi išlaid? byloje C?217/03 ir visos *Forum 187*

bylinėjimosi išlaidos byloje C-217/03 R.

179 Tačiau kadangi Pirmosios instancijos teismas priteisė iš *Forum 187* padengti bylinėjimosi išlaidas byloje, kurioje priimta minėta Pirmosios instancijos teismo nutartis *Forum 187 prieš Komisiją*, *Forum 187* prašymą priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas šioje instancijoje reikia atmesti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2003 m. vasario 17 d. Komisijos sprendimą 2003/757/EB dėl Belgijos gyvendintos pagalbos sistemos Belgijoje steigtiems koordinavimo centrams tiek, kiek jis nenumato pereinamojo pobūdžio priemonių, taikytinų koordinavimo centrams, kurių prašymai dėl leidimo pratęsimo buvo nagrinėjami pranešimo apie ginčą sprendimo dieną arba kurių leidimų galiojimas baigėsi pranešimo apie šį sprendimą dieną arba netrukus po pranešimo apie jį.**
- 2. Atmesti likusią *Forum 187 ASBL* ieškinio dalį.**
- 3. Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas byloje C-182/03 ir pusę *Forum 187 ASBL* bylinėjimosi išlaidų byloje C-217/03.**
- 4. Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas bylose C-182/03 R ir C-217/03 R.**

Parašai.

* Proceso kalba: prancūzų ir anglų